

Η Δ' ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΚΑΙ Η ΨΗΦΟΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Στή μειαμεσονύχτια συνεδρίαση τῆς 17 πρὸς τὴ 18 Ἰουλίου, χωρὶς νὰ γίνῃ πρωτύτερα καμιά σοβαρὴ συζήτηση, χωρὶς νὰ κηρυχθῇ καμιά φωτισμένη γνώμη, ἔτσι καὶ ἀντίθετη, ἡ Δ' Ἐθνικὴ Συνέλευση ἀνάγκασε τὴν Κυβέρνηση νὰ ποσούρῃ τὸ ἄρθρο 30 τοῦ νομοσχεδίου τῆς «περὶ διοικήσεως δήμων καὶ κοινοτήτων», μὲ τὸ ὁποῖο ἔδινε ἔπειτα ἀπὸ πέντε χρόνια δικαίωμα ψήφου στὴ γυναῖκα γιὰ τὶς δημοτικὲς καὶ κοινοτικὲς ἐκλογές.

Οἱ Ἕλληνες πληρεξούσιοι, πὸν ἀνάμεσα σαυτοὺς εἶναι καὶ πολλοὶ νέοι, πὸν μόλις τελευταῖα γύρισαν ἀπὸ χῶρες πολιτισμένες, καταδίκασαν τὴν Ἑλληνίδα, ποὺς ξέρεῖ γιὰ πόσα χρόνια ἀκόμα, νὰ μένῃ στὴν ἐξουτελιστικὴ θέση πὸν ἔχει σήμερον μέσα στὴν πολιτεία, ὅπου κατατάσσεται στὴν ἴδια κατηγορία μὲ τοὺς ἀνήλικους, τοὺς τρελλοὺς καὶ τοὺς ἐγκληματίες.

Ἡ καταδικὴ αὐτὴ εἶναι ἓνα στίγμα γιὰ μιὰ Ἐθνοσυνέλευση πὸν φάνηκε πὸς ἐκλέχτηκε μ' ἓνα πρόγραμμα φιλελεύθερο, προοδευτικὸ, δημοκρατικὸ, καὶ τὴν κατεβάξει σ' ἓνα ἐπίπεδο διανοητικότητας ἐντελῶς κατώτερο.

Μιὰ δημοκρατικὴ Ἐθνοσυνέλευση, πὸν δὲν ἔχει στοιχειώδη ἀντίληψη τῆς βάσεως τῆς δημοκρατίας, πὸν στηρίζεται ἀπάνω στὴ θέληση ὅλων τῶν πολιτῶν, καὶ πρὸ πάντων ἐκείνων πὸν συμβάλλουν, ὅπως ἡ γυναῖκα, στὴν εὐημερία, στὸν πολιτισμὸ, στὸν ἀνθρωπισμὸ, στὸ δημόσιο πλοῦτο, εἶναι ἀνάξια νὰ ὀνομάζεται δημοκρατικὴ.

Μιὰ Ἐθνοσυνέλευση πὸν δὲν αἰσθάνεται τὴ στοιχειώδη ὑποχρέωση νὰ τιμῆσῃ τὴν Ἑλληνίδα πὸν δούλεψε — μὲ αὐτοθυσία στοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνες μας, πὸν ἀνακούφισε τὰ θύματα τοῦ πολέμου, πὸν κρά-

τησε ἀκμαία τὴ γεωργία καὶ τὴ βιομηχανία τοῦ τόπου τὸν καιρὸ πὸν ἔλειπαν οἱ ἄνδρες στὸ μέτωπο εἶναι ἀνάξια ν' ἀντιπροσωπεύῃ τὸ Ἔθνος.

Μιὰ Ἐθνοσυνέλευση πὸν δὲν ἔχει τὸν κοινὸ νοῦ νὰ θελήσῃ νὰ χρησιμοποιήσῃ δυνάμεις πὸν προσφέρονται σ' ἓνα τόπο πὸν φθίνει ἀπὸ ἔλλειψη ἀνθρώπων μὲ γενικώτερα ἐνδιαφέροντα, μὲ ἐιδικότητες, μιὰ Ἐθνοσυνέλευση πὸν ἀρνιέται νὰ χρησιμοποιήσῃ, νὰ ἐκμεταλλεῖται ἀκόμα, θὰ ἔλεγα νὰ ἐπιτάξῃ ἂν ἦταν δυνατὸν, γιὰ νὰ διορθωθοῦν τὰ χάλια τῶν δήμων, ὅλες τὶς γυναικεῖες νοικοκυρσιστικὲς ἱκανότητες, πὸν κανένας δὲν μπορεῖ νὰ τὶς ἀρνηθῇ, μιὰ τέτοια Ἐθνοσυνέλευση εἶναι ἀνίκανη νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ συμφέροντα τῆς χώρας.

Εἶναι κρίμα πὸν καὶ ἡ Δημοκρατικὴ Κυβέρνηση ἔδειξε τόση ἀδυναμία, τόση ἀδιαφορία γιὰ ἓνα ζήτημα, πὸν θὰ τῆς ἔδινε γιὰ μιὰς μιὰ σφραγίδα προοδευτικότητας καὶ πολιτισμοῦ πὸν ὡς τώρα μάταια γυρεύομε νὰ βροῦμε σ' ὅλη τὴν πολιτικὴ τῆς.

Ἡ περιορρόνηση αὐτὴ πὸν γίνεται στὴν Ἑλληνίδα πρὸπει νὰ ξυπνήσῃ τὴν ἀγανάχτηση μέσα σὲ κάθε ψυχὴ ἀληθινὰ δημοκρατικὴ, εἴτε ἀντρός εἴτε γυναῖκας καὶ νὰ διαμαρτυρηθῇ μὲ κάθε τρόπο.

Ἐλπίζομε πὸς οἱ ὕβρεις πὸν ἀκούστηκαν μέσα στὴν περίφημη αὐτὴ Συνεδρίαση καὶ πὸν ἀγγίζουσιν τὶς Ἑλληνίδες σ' αὐτὴ τὴν ἀξιοπρέπειά τους, σ' αὐτὴ τὴν ἀνθρώπινὴ τους ἐπόσταση, θὰ γίνουσιν τὸ ἐγερτήριο σὺνθημα γιὰ μιὰ ὁμαδικὴ διαμαρτυρία. Ὅχι ὅμως μιὰν ἀπλὴ παθητικὴ διαμαρτυρία πὸν σβύνει ὅσοτερ ἀπὸ τὴν πρώτη ἔξαψη. Μὰ αὐτὴ, πὸν δίνει τὴν τελειωτικὴ ᾄθηση σ' ἓνα μέγαν ἀγῶνα.